

Cosko - Slovanská lékařská výprava v Srbsku.

Výprava česko-slovanských lékařů do Srbska, kterou financoval Američan, p. Frothingham, koná již svoji práci milosrdenství v oně nešťastné zemi. Pan Fr. Klepal, jenž odejel s výpravou jako ošetřovatel, nabývá zkušeností v armádě Spoj. Států, píše o tom ve "Svornosti".

Srbsko, Dževdželija, 1. pros. '14. Když se naše česko-americká pomocná výprava nalezala na cestě ze Soluně ku hranicím válečné fronty postiženého Srbska, nemysleli jsme, že za pár hodin bude nám možno zasáhnouti ku pomocné akci, a že několik set raněných junáků srbských nalézá se v nemocnici v nedalekém městěčku a že očekávají naši pomoci.

Po skrovném obědě, který nám byl uspořádán v malém vesnickém hotelu Bělehrad, jehož majitelka je vdovou po zastřeleném vojíně z poslední války proti Bulharsku, doprovodil nás důstojník místní posádky do nedaleké nemocnice, kde jsme okamžitě začali společně pracovat.

V rozsáhlé budově, která byla před časem zbudována pro tabákovou továrnu, nalezi jsme na postelích a na podlaže ležící kolem 300 raněných, z nichž mnozí nalézali se ve stavu velice kritickém a s radostí přivítali výpravu z české Ameriky.

Zdravotní poměry nalezi jsme ve stavu velice zbledlém, zakrvácené obvazy naházeny kolem nemocnic, kuchyně, kde se vaří na ohništi, zařizena dle schopností lidí k tomu účelu ustanovených, neodpovídala našim požadavkům, však během jednoho dne nechali jsme zařídit vše dle našich zdravotních pravidel, což bylo ovšem spojeno s velkou námahou.

Mimo našich členů výpravy a dvou lékařů, kteří zde předem pracovali, je zde určeno pro ostatní posádku množství děvčat a chlapců z celého městěčka, kteří posluhují raněným vojínům s tou největší laskavostí a bratrskou péčí.

Viděl jsem děvčata, která seděla u postele raněných vojínů celé hodiny a psala psaní jejich rodičům, chlapič dělá cigarety, druzí stříhali nehty, zatím co starší ženy omývaly nebožákům od krve a země zamazané ruce a nohy.

Poměry jsou tu strašné. Kdo podobnou bídu neviděl, nedovede si představit co podobný malý národ musí vytrpět. A snaží se rád s vědomím, že tím pomůže a zachrání svoji milovanou otčinu. Někteří vojáci trpí strašnou bolestí v nobou. Po celý týden při pochodovali sněhem a bahnem. — Nohy mají přemrzlé, trpí zápalem plie a strašnou hořečkou.

Právě před okamžikem jsem přivedl dr. Jičínskému jednoho pacienta z našeho oddělení, u kterého jsem při převazování sledoval šrapnelovou kul v noze. Junák si ji tam ehtl nechat na památku, ale vůdce naší výpravy provedl okamžitě operaci a kuličku si přý ponechal na památku sám.

Je strašné dívat se na části těla a konečtím roztrhané tak zvanými dum dum náboji. Vojáci mají ruce a nohy roztrhané na malé kousky jako dynamitem, tak že v mnohých případech amputace bude jedinou pomoci a záchranou před smrtí.

Na ulicích vidíme 10-leté chlapce, oblečené ve vojenském kroji, s puškou a bajonetem. Provázejí svého otce na stráží kolem skladiště nebo železniční trati. Podobnou službu koná samotná domobrana, pozůstávající ponejvíce ze starších mužů, padesátiletých až šedesátiletých. Před hodinou donesla se k nám telegrafická zpráva z Niše, že ve Skoplji je naší pomoci velice zapotřebí a že se máme v čase co nejkratším odebrati na zmíněné místo, kde se nalézá více jak čtyři tisíce raněných vojínů.

Mož přec řeku Vardar nebyl dosud dohotoven a naše zavazadla nás dosud z Athin nedošla, tak nevíme, zdali se na cestu vydáme neb zdali sečkáme na tomto místě ještě několik dní.

Městěčko Dževdželija je dosti příjemné, romantská krajina, samé pohorí kolem nás, ale povinnost nám káže odebrati se na místo, kde je naší pomoci více zapotřebí.

A my chceme pomoci, a proto s radostí a nadšením půjdeme tam, kde nás práce očekává.

V dalším dopise, pod datem ze dne 3. prosince, sděluje p. Klepal: Každé větší město v srbském království je přeplněno tisíci raněných vojínů a téměř každý den nové množství raněných je posíláno na bezpečná místa, vzdálená od válečného ruchu a vůdce nedostatek lékařů a ošetřovatelů je citelný. Dnes večer přicestoval do městěčka Dževdželije, kde od svého příjezdu do Srbska pracujeme, vřehní plukovník sanitního odboru se žádostí, aby naše americká misie, která reprezentuje českou Ameriku, se odebrala okamžitě do Skoplje, kde se nalézá 6,000 raněných, kterým se nemohlo poskytnouti zaslouženého ošetření a dokonale pomoci.

Vůdce výpravy bylo okamžitě rozhodnuto rozdělit výpravu na dvě části, první pozůstávající z dr. Jičínského, dr. Káry, sleč. Hamplové, a Fr. Klepala a Frant. Synáčka se vydá okamžitě na cestu do Skoplje; druhá část, dr. Guča, pí. Gučová, Jar. Skřivánek, zůstanou na dosavadním místě a pí. Krejčíková, která dostala smutnou zprávu o zranění svého syna v Bělehradu, vydá se na cestu do zmíněného města, kde bude přihlášena do tamější některé nemocnice.

Materiální i lékařská pomoci je v celém Srbsku nevyhnutelně zapotřebí, a proto se jménem česko-americké výpravy obracíme k české Americe, s prosbou o možnou pomoc ve formě obvezů a léčebného materiálu, neb za peníze neda se zde nic koupiti, veškeré potřeby po celé zemi jsou úplně vyčerpány.

Popisovati nadšení srbského lidu, který s obětavostí a láskou podniká tento nadlidský zápas o svou existenci, není možno na tomto místě. Cítíme strašně utrpení a dívíme se, kde tolik mužnosti a udatnosti zachovávají se může u jediného malého národa, který za dva roky prodělal téměř 4 války.

Mezi raněnými v nemocnici vidíme mladíky 17-leté a staré muže, jejich hlavu pokrývají šediny, máme zde chlapce asi 10-letého, který chodí oblečen ve vojenskou uniformu s bajonetem u svého boku, se služným sedmi dinárů měsíčně. Tento chlapec, kterému matka zemřela, jehož otec prodělá válku tureckou, znám je každému svou udatností.

Takovou generaci vychovává moderní Srbsko. Nemocní jsou plni mužného zápalu, v nejkrajším čase vrátí se znovu na bitevní čaru a pomáhají v tuhém boji proti nepříteli.

Po městěčku, kde dnes meškáme, vidíme po celou noc ulicemi města procházeti domobranu, starší to muže v různých halebách s puškou na rameni. Ponořují a konají svoji povinnost v pádu možného přepadení. Kam dále budeme putovati, není možno určit, snad nám bude dovoleno na delší čas se zdržeti ve městě Skoplji, pakli bude naší pomoci potřeby na jiném místě, budeme vždy komati svoji povinnost, jak určeno v našem programu.

Jakmile se dostaneme na místo, sdělím další podrobnosti v naději, že zasláné zprávy bez obtíže projdou rukama srbského cenzora.

Na našem dosavadním působení dostalo se nám neočekávaných sympatií jak se strany obyvatelstva a správy nemocnic, tak i u veškerých pacientů, kteří se s námi neradi loučí, neb naše skrovná pomoc a bratrská obětavost jim byla vítanou.

Do "N. Y. Listů" zaslal dopis p. Skřivánek, rovněž člen výpravy, jenž praví tam o českých zájatelech: "Zajatých Čechů je zde přes 300 a také mnoho raněných. Dnes byl jsem mezi polednem je navštívit. Jsou v trestnici na prvnímu poschodí. Jsou to vojáci z pražského pluku zeměbrany č. 8, pak z pražského pluku pěchoty č. 28, pak zeměbrana z Benečova č. 28 a konečně pluk 32. Je tam hodně Slováků. Někteří jsou zle a někteří v Bitolji. Jak mně vyprávějí, ve 12 hodin v noci přišli na srbské hranice a za dvě hodiny byli zajati, aniž by jednu ránu vypálili. Jsou všichni veselí, zpívají si a peníze dostávají z domo-

va i dopisy, ale jen ty, které nejsou závadny. Všichni mají s čepice uřízána ona "jablíčka" s písmeny F. J. I. To nesmí nikdo nosit. Spí na zemi na slámníky. Tři mají vždycky dva slámníky a jednu pokrývku. Kamna nemá žádná. Ráno nedostávají k jídlu nic, ani kávu, ani čaj, v poledne šálek, veliký, vojenský, polévky, asi půl libry masa a jeden chléb, asi 3 libry těžký. Večer nedostanou nic, co ehtějí, musejí si koupit. Našel jsem zde mnoho svých známých z Prahy, svého spolužáka z Prahy, z Rybní ulice, jistého Hájka, zlatníka. Všichni se těší, že stráví vánoce doma, ale jak se to ukazuje, to přání sotva se jim splní. Ti, co jsou v zajetí, Češi při veškeré té mizerii jsou přece jen rádi, že nemusejí střílet na Srby a někteří vypravují, že sami zahodili pušky, zdvihli ruce a utíkali na druhou stranu k Srbům a v té době přý bylo na ně od maďarských a německých vojáků stříleno. Proto jsou také někteří zranění do zad."

OSUD POSLANCE KLOFÁČE ZJIŠTĚN.

V sobotu, dne 26. prosince obdržel důvěrník cheagské Národní Sociální Vzdělávací Besedy "J. V. Frjč", p. J. J. Nosek dopis z Prahy, datovaný dne 26. listopadu od jistého člena Výkonného Výboru strany nár. soc., jehož obsah pro zajímavost neváháme uveřejniti:

Praha 26. listopadu 1914. Milý příteli! Tázal Jsi se svým dopisem po tom, jak zde situace vypadá, zvláště pak, jak to stojí se stranou a našimi předáky. Musíš odpustit, že Ti toho příliš mnoho nenapíši prozatím. Je zde v Praze smutno. Mladí lidé jsou v poli, každá rodina někoju vzpomíná ze svých milých, kteří buď padli, jsou ranění a někde v dři leží nemocní, neb v dnešní nepřipravené době musí nadále snášeti všechny obtíže tažení válečného. Sama Praha na venek nevyvádí sice příliš jako za války. Přistěhovalci z Halic je oživili, takže úbytku obyvatel nelze zříti — naopak — život je zdánlivě rušnější. Divadla jsou plna, koncerty také. Ale v rodinách je smutku mnoho a každý druhý známý má rodinný smutek. A ten smutek působí tísňově na každého a ničí energii v práci — existenci i společenskou. Jsou to předtuchy velikých dějinných událostí, jež se na nás příválí, či pouze jen dotek znerovněného prostředí dneška, kdož ví?

Činnost naší strany je přirozeně dnes omezena jen na pomocné akce ve prospěch nezaměstnaných a to v odborných organizacích. Na práci politickou není ani náležitosti, ani také vzhledem k obmezené ústavnosti možnosti dostatečné. Je lépe, poněvadž mnozí by dělali zbytečné hlouposti maličerně jak v stranickém škorpení tak i v eventuelním překračování mimořádných opatření a mohly by býti z toho jen nepřijemnosti.

Takhle je klid, který doufám, bude udržen do konce celého světového zápasu, aby vše národa nikterak neutrpěla. Český národ vykonal svou povinnost k státu a doufáme, že po ukončení to bude také uznáno.

Co se týče posl. Klofáče, není vyšetřování s ním skončeno a nemohu Ti tudíž nic jiného napsat, než abyste byli ob bez starosti. Je zde v Praze na Hradčanech ve vojenské trestnici interviuová, jedná se s ním zcela korektně, strahuje se sám, má tam nyní i společnost tří panů ruských — dvou Čechů a jednoho dánského poslanca z Halic, takže mu není smutno. Je dobré mysli a očekává s klidem skončení řízení, poněvadž jeho zahraniční styky byly vždy nezavadné. — Redaktoři Špatný, Hatina a Troubauský jsou ve vězení na policejním ředitelství jen z důvodů preventivních (předehozích, aby se něčemu předělo — posm. red.).

"České Slovo" bylo dne 3. září úředně zastaveno. Povoleno bylo zase, ale pod názvem "Naše Slovo", a tak tiskem dosud dále. Doprava do zámoří je zastavena, jinak bít vše v klidném toku očekáváme, kdy a jak vše skončí — zda dobře, či jak? Nastanou zase normální doby k práci a dalším kulturním snažením? Či i to bude pevalone událostmi? Bude-li něco závažnějšího, tedy Ti zase napíši, s pozdravem ohlasy...

RAKOUSKÉ SVĚŘEPOSTI V SRBSKU.

Překlad ze "Svnu" 23. pros. 1914.

Jakých zločinů zvířecích dopustili se rakousko-maďarští žoldnéři na obyvatelstvu v Srbsku, vyličeje struční prof. Reiss z univerzity v Lausanne, kdež jest přednostou v oddělení Věd. Dr. Reiss jest dobře znám ve Spoj. Státech a vyšetřoval chování rakousko-maďarského vojska během jeho útupu ze Srbska v srpnu, pro švýcarskou sekci Ženevské konvence. Část svého vyšetřování oznámil Dr. Reiss jistým osobám ve Spojených Státech a přiložil fotografie, kteréž zhotovil na místech, kde zločiny byly provedeny, na důkaz svého tvrzení.

Ve svém dopise, datovaném v Londýně, dne 12. prosince uvádí Dr. Reiss obvinění o neslychaných ukrutnostech, porušení smluv válečných a zločinech, provedených na pokojných obyvatelech.

Zpráva Dra. Reisse ohledně vyšetřování jest takového rázu, že nemůže zůstati nepovšimnuta rakouskou vládou a následkem toho, že může vésti k akci všech vlád ve válece súčastněných za tím účelem, aby chráněna byla pravidla lidskosti.

Původní zprávy o ukrutnostech rakouských byly již předem vyneseny na světlo prominentními Srby, brzy po své invasi Srbska a Švýcarská sekce vyslala hned na to dra. Reisse, aby provedl podrobné šetření.

Výsledek tohoto vyšetřování do podrobnosti shoduje a podporuje úřední zprávu, srbskou vládou o předně ukrutnosti vydanou.

Ve zprávě Dra. Reisse je předem uvedeno, že pouze Němci a Maďari z rakouské armády dopouštěli se ukrutností, a praví výslovně, že není žádného příkazu, že by snad Čechové anebo příslušníci jiného národa v Rakousku se byli podíleli anebo byli zodpovědlni za nějaké výstřednosti.

Německo-maďarské vojsko vypalovalo města a vesnice a vraždilo obyvatelstvo naporád bez jakékoliv provokace, znásilňovali ženy, ničili polní úrodu a hospodářská stavení a dopouštěli se všehle různých činů, pro něž není žádného vojenského vysvětlení ani výmluvy či omluvy.

Dr. Reiss odhaduje, že pouze v měsíci srpnu bylo na 4,500 pokojných obyvatel různého stáří masakrováno v Srbsku a že ve skutečnosti nikdo z nich nedal ani nejmenší příčiny ku výstřednostem.

Když Rakusané na svém útupu hnali se přes roviny na Mačvě, praví dr. Reiss, že mor hůře nemohl zničiti kraj ten. Města a vesnice jsou úplně zničeny, obyvatelé byli mučeni a pak zabíjeni a zvířata, jehž Rakusané nemohli při svém útěku potřebovati anebo spotřebovati, byla pobita. Po polní úrodě v této velké a úrodné vesnici nezůstalo ani stopy. Jeden z nejhorších zločinů, ohledně něhož nalezl dr. Reiss nepopíratelné důkazy, jest masakrování padesáti mužů, žen a dítěte všech stáří následujícíjm způsobem: — Těchto padesát osob ve stáří počínaje dětmi a konče starci, bylo drženo k sobě privázáno a veleháno do hluboké jámy. Na to maďarští vojáci, kteří se tohoto zločinu dopustili, spustili střelbu na bezbrannou masu lidí a po té, ačkoli mnozí z těch padesáti byli dosud na živu, zaházeli onu jámu zemí a uslapali.

Dr. Reiss jámu tu otevřel a o-fotografoval všechno, co viděl. — Vyšetřil, že mnohé z osob těch byly za živa pochovány a většina z nich nebyla mrtva, když jáma byla zaházena.

Jiný případ, k němuž dr. Reiss předkládá průkazy, týká se 18 osob, kteréž byly nalezeny v jednom prostorném domě rudnickém. Všechny osoby byly svázaný, spolu starci na pravém konci, děti na levém. Poslední dítě 2—3 roky a pak malý psíček z onoho domu. Na to byli tři ubožáci přinuceni tančiti okolo ohně až do vyslezení, a pak bodnými ranami bajonetů veleháni do ohně, kdež všichni našli smrt.

Dr. Reiss praví dále, že sprostá vražda byla prováděna Rakusaný bez všech ohledů. Nejvíce vyšetřování provedeno bylo v okolí Sabace a jeho západně od Bělehradu. V okolí tomto vyšetřil dr. Reiss četné případy, kde bezbranné osoby byly za živa a kůže stáhnuty, zvláště ženy a mladá

Nastuzení či rýma, zápal průdušek a chřipka — jsou zdlouhavé choroby a zanechávají za sebou tvrdokojný kašel. Jest z toho tedy vidno, že v podobných případech má důležitý význam to, aby zachvaty káše byly zeslabeny, bolesti zmírněny a bolavost zmenšena a ulavena. Severův Balsám pro plíce (Severa's Balsam for Lungs) jest tu vhodným lékem. Jest známo o něm již po více jak třicet let, že jest výtečnou přípravkou proti kašli, chřipkování, zápalu průdušek a krupu. Cena 25 a 50 ct. — Druží-li se k těm chorobám i rýma či nastuzení, tu Severovy Tabletky proti nastuzením a chřipce (Severa's Cold and Grip Tablets) mají by býti brány k odstranění té nepříjemnosti. Cena 25 centů. NEZAPOMĚŇTE si dostati výřisek Severova českého kalendáře na rok 1915 v lékárnách — bezplatně. Nemá-li ho váš lékárník, pište si oň přímo. Kupujete-li léčivé prostředky, chcete takové, které se již osvědčily. Proto se tedy ptejte o Severovy léky. Odmítajte nepodobeniny. Stojte na tom, aby vám byly dány jediné ty právě s jménem W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

dívky, když byly předem znásilněny. Ještě nebyly ani všechny tyto nešťastné oběti mrtvy, když dr. Reiss přišel vyšetřovati a sám nahlívil s mnohými v nemocnicích, fotografoval je a získal všechny průkazy, aby každou podrobnost svých obvinění mohl prokázati. Mnohé případy nedají se vůbec ani tisknouti. Jistěmu muži v Cikotě žijícímu byly uřízány uši a nos a kusy masa z těla; jiný muž privázán byl za jednu ruku na kolo větrného mlýnu ve Dvorsku a zatím co se mlýnské kolo otáčelo, rakouský vojáci řezali tělo ubožáka noží. — Jsou mnohé a mnohé případy zmrzačení žen a dívek a také dětí, jež byly znásilněny, v některých případech z kůže stáhnuty a za živa spáleny. Ve zvláštní kabelografické zprávě z Londýna ze dne 22. prosince se oznamuje, že lord of Hedeston, biskupové londýnský a oxfordský a jiní prominentní mužové vydali provolání na pomoc Srbům, v němž se praví, že velké vítězství srbské uvalilo současně na obyvatelstvo břemeno starati se o tisíce raněných vojáků z řad nepřátelských. Vesnice naporád vyplněny a vypáleny, obyvatelé ubíjeni, hoši 12-letí i starší 70-letí do zajetí jako záruka odvlečení, což připomíná staré zvyky Babylonské. Bez domovů a u vše připraveni, hoši a často ehatrně odějí obyvatelé, oně části Srbska, kam vnikl nepřítel a která byla zahradou Srbska, upřehli před nepřitelem do vnitř země. Přispěti těmto nebohým jest mimo síly chudých obyvatel tamních a nebudeli rychlá pomoc po ruce, jen smrt spasí tyto nevinné oběti války. N. Y. L.

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘICETI LĚTY.

P. Z. přinesl zprávu, že Češi v Omaze zmohli se opět na českého policistu, jimž ustanoven p. Míca, jenž před časem z policejní služby vystoupil. "Bylo by k přání," podotýká dále P. Z., "aby bylo více dobrých a spolehlivých policistů jako je Míca. Většina z nynížších jsou darebáci."

Jízdné na divadelní lodi, na už posádkována první výprava amerických Čechů do vlasti, bylo velmi mírné. Ohlašelo totiž z Chicaga až do Prahy a zpět, pouhých \$60.

Pan Fr. Ben, zakladatel první české osady v Dakotě, byl zvolen v Hutchinson Co. podruhé okresním soudcem, ač v okresu tom bylo pouze šest českých hlasů.

Ve Wilson, Kans., uveden byl do Jednoty Č. S. P. S. nový řád podle jménem "Vesmir", č. 113.

Moudré slovo. Obrátil jsem list od pana Aud. Skripece, jež neváháme uveřejniti, protože, dle náhledu našeho, jest to moudré slovo v čas. Praví: "Užíval jsem již mnohokrát Trinerova léčivě Hošké Viny a vždycky mělo dobrý účinek v žaludečních chorobách. Každý by ho měl užívat, kdo nemá žaludek v pořádku. Aud. Skripec, Liga-

nier, Pa." Nemůžeme dáti lepší rady. Tento lék nedovoli, aby se tělo zaneslo odpadky potravin, nýbrž udržuje vnitřnosti zcela čistými a pracovitými. Účelem léku jest přimět je k práci a udržet je při ní později bez léků. Při špatné chuti k jídlu, krkání, vrhnutí, zácpě, mnohých bolestech hlavy, tento lék přinese rychlou a mnohdy trvalou úlevu. Totéž platí v chorobách žaludku. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, výroba léků ve velkém, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago. Oehablé svaly, seděné těžkou neb nezvyklou prací Trinerův Liniment opět vzpruží a sesílí. Výborný v neuralgii a svalovém hosté. Cena 25 a 50c, poštou 35 a 60c. — Advertisement.

KALENDÁŘE NA ROK 1915, které nabízíme našim čtenářům jako PREMI E, — jsou: — "AMERIKÁN",

jeden z nejlepších a krajanům dostatečně známý, poskytuje všem, kdož si na rok ku předlu si předplatí — za doplatek 30c, jinak se prodává za 50c.

Jelikož není posud jistým, že kalendáře z Čech přijdou, všichni krajané opatrují se kalendáři zdejšími a mezi nimi ovšem největšímu odbytů těží se "Amerikán", proto upozorňujeme všechny své příznivce, aby s objednávkou neodkládali, jinak by se mohlo státi, že by potom vůbec žádný kalendář neměli.

"PŘÍTEL LIDU", česko-americký kalendář, vydávaný Jos. A. Trojanem, Chicago, Ill. Jest to třetí ročník a bude se zajisté mnohým krajanům zamlouvat, ježto i loni a předloni kalendář tento všem, kdo si jej objednali, velmi se líbil. Čtení jest v něm velice příjemné, pozůstávající nejvíce z česko-amer. ért od J. A. Trojana, Jana Havlasa, R. Klause, F. Staňkovič-Bujárkové a J. Čláňky z historického rodu Habsburského atd.

Jako premiáš přifinancováme, kteří na rok ku předlu si předplatí, poskytneme jim za doplatek 15c.

Upozornění: Všichni noví předplatitelé, kteří si budou přáti jeden z nejkrásnějších románů "Potopa" od zlatku, potřebují nás jen o to požádat a my jim jej milemádi ihned zašleme. Předplatné nejlepší a nejjistější jest zaslat na "Money Order". Přihlášeno ku své adrese, jež jest na každém čísle na jejich časopisů na prosbu barevného papíru otištěna, kde vedle známéka nahoře jsou tři číslice, jež značí, do kterého měsíce a roku máte zaplacen. Veškeré dopisy adresujte na:

POKROK PUBL. CO., 1417-1419 So. 13. St., Omaha, Neb.

Jan Yirák český pozemkový a pojišťovací jednatel.

Čtení krajané! Kdo byste si přál prodat aneb koupit majetek, aneb máti na prodej veškeré výhry královských a císařských majetků; též i farmy. Pojišťuji proti ohni, tornáká a vše, bez všem vichřicím, pronajímám domy, obstarávám výhaly a knih a kontrakt. Přijďte a prohlédněte si tyto krásné a laudné majetky, aneb koupíte jiné. — Městeč Vím poschodí. Oficiálně: 1841 Břit 16. ulice. Telefon: Douglas 2334. — Kdo trpí revmatismem, toho Novákův olej neklamá. Čtěte oznámkou na jiném místě t. l.